

תקציר פרשת ואתחנן

ישראל בפרשה

התורה היא חייכם

מעמד חד פעמי

ברית איתן

יראה ואהבה

התורה היא חייכם

משה רבנו ממשיך את דרשתו בפני העם, ומשחזר את שקרה במשך ארבעים שנות מסעם במדבר. הוא מזכיר כי לאחר כיבוש סיחון ועוג הוא התחנן אל ה' להיכנס אל ארץ ישראל, אך ה' לא נעתר לו. ה' אמר למשה רבנו לעלות לפסגת הר נבו, משם יוכל לראות את הארץ, וכן ביקש ממנו לחזק את יהושע בן נון שעתיד להנחיל לעם את הארץ. משה רבנו מזהיר את העם לשמור ולקיים את התורה, לטובתם, כי היא זו המחברת את האדם למקור החיים. ביהדות, "חיות" מבחינה רוחנית לא נקבעת על פי מצבו הפיזי של האדם, אלא על פי דבקותו בתורה ובאלוקים. לכן הגמרא כותבת "הרשעים בחייהם קרויים מתים" (ברכות יח ע"ב), ו"צדיקים במיתתם נקראו חיים" (ברכות יח ע"א). החיבור אל ה' הוא זה שמעניק חיות לממד הרוחני שבאדם - הנשמה, והוא זה המבטיח חיי נצח לנשמה ותחייה לעתיד לבוא בתחיית המתים.

מעמד חד פעמי

משה רבנו ממשיך ומזהיר את העם לא

לשכוח את מעמד הר סיני, שבו קיבלו את התורה שבכתב ואת התורה שבעל פה. וכן שבמעמד זה הם שמעו את קול ה', אך לא ראו שום תמונה או גוף, משום של ה' אין דמות הגוף, ומכאן אזהרה שלא לעבוד עבודת אלילים. "שאלו על ימים ראשונים בכל העולם", אומר משה רבנו, "האם נשמע על עם שלם ששמע את קולו של אלוקים, כפי ששמעת אתה, ונשאר חי? האם ניסה איזה אלוקים להוציא עם שלם מתוך עם אחר לו הוא משועבד, עם אותות ומופתים לעיני העם כפי שעשה לכם ה' במצרים? אתם ראיתם במעמד הר סיני, כשנפתחו עבורכם שבעת הרקיעים, כי ה' הוא האלוקים ואין עוד מלבדו! וכל זאת הוא עשה לכם מתוך אהבתו את אבותיכם ובחירתו בזרעו אחריו".

ברית איתן

משה רבנו אומר לעם ישראל כי הברית שנכרתה בין הקב"ה לעם ישראל היא מחייבת, ולא רק את האבות אלא גם כל יהודי ויהודייה, בכל דור ודור. הוא מוסיף ואומר: "במעמד הר סיני ה' דיבר ואמר את עשרת הדברות, ולאחר שני הדברות הראשונים פחדתם לשמוע את

ה' ישירות, ואני הייתי המתווך, כאשר ראיתם איך ה' דיבר אלי". אף מובא כי הדיברה על שמירת יום השבת נאמרה עם המילה "זכור" ועם המילה "שמור" בדיבור אחד, בבת אחת נאמרו ונשמעו בדרך נס.

יראה ואהבה

על אותה יראה שחש העם בעת מעמד הר סיני, אמר ה' כי היראה לשמור את התורה והמצוות היא זו שתביא לנו טובה כל ימי חיינו. משה רבנו ממשיך ומזכיר כי לאחר מעמד הר סיני, הוא נשאר בהר כדי ללמוד מה' את כל המצוות, אותן הוא ילמד את העם. משה רבנו ממשיך בפרשה המפורסמת "שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד", בה נאמר כי יש לאהוב את ה' בכל לבבנו, נפשנו ומאודנו. אל האהבה הזאת ניתן להגיע על ידי לימוד התורה, אותה יש להעביר וללמד את ילדינו. משה רבנו אומר לעם כי הוא עם קדוש, בו בחר ה' להיות לו לעם סגולה, מתוך אהבתו אליהם ולאבותיהם.

חדש: המחשת פרשת השבוע באנימציה, לילדים ומבוגרים! חפשו את "בעקבות הפרשה" בערוץ ובאתר הידברות

מחשב מסלול מחדש

הרב יצחק פנגר

אותו בהרגשה חיובית, מוציאה אותו מההתעסקות בעצמו וגורמת לו סיפוק רוחני חיובי. לכן כדאי לחפש פעילות התנדבותית שמתאימה לכם, לנטייתכם ולכישוריכם, אפילו פעם אחת בשבוע. פעילות זו תתגבר את הרושם החיובי שלכם על עצמכם. הרגשה זו תחזק אתכם מול ההרגשות המעורבות שאתם מרגישים בתהליך הגמילה שבו אתם עוסקים. ונביא עוד תובנה אחת, שתעזור לנו באופן עקיף לשנות הרגלים, שכן כאשר מצב נפשו של האדם מרום יותר, כך קל יותר לעשות שינויים שדורשים מאמץ מנטלי. והנה היא ככתבה: "לפעמים אנו רואים איש הולך קודר ועצב ולבו עליו רגז, וזה רק מפני דברים פשוטים וחיכוכים קטנים. וכל הרואה יתמה על האיש שיכול לחיות את חייו בעושר ובאושר למה יהלך קודר ויעשה את עצמו אומלל בשביל דברים קלי ערך כאלו..." "והעניין הוא, כי כיוון שהתעוררה בו איזו תשוקה לאיזה דבר ואי אפשר לו להשיגו, יגדל הדבר בעיניו ויצטייר בציורי לבו לדבר חשוב כל כך, עד שנדמה לו שזה עיקר עניינו בחייו, וכל מה שיש לו נמצא תחת ידו נחשב למאומה... ומרגיש הוא את עצמו בלעדי זאת לאומלל ומחוסר כל" (הרב יוסף יהודה לייב בלוך זצ"ל, בספר "שיעורי דעת").

מתוך ספרו של הרב יצחק פנגר: "מחשב מסלול מחדש". לריכישת היכנסו להידברות שופט או חיינו: 073-222-1250

2. הצלחות קטנות הן גדולות - לצערנו, תכנונים גדולים להצלחות גדולות נוחלים פעמים רבות אכזבות גדולות. לכן כדאי להתמקד בסדרת הצלחות קטנות. כל הצלחה קטנה בונה לכם ביטחון עצמי, ולעומתה, כישלון גדול - עלול להרוס אותו.
3. כוחה של אמונה - מחקרים מראים שלכל אחד שרוצה להיגמל מהרגלים רעים עלולות להיות נפילות. הדבר יכול לקרות גם אחרי חודשים של שינוי להרגלים טובים ושל התאפקות. בדרך כלל הנפילה תתרחש בעקבות אירוע - מצער, מלחיץ וכד', אז האדם, מתוך שברון, הולך למקום הידוע של הנפילה. כמו שחז"ל למדו אותנו, "אל תאמן בעצמך עד יום מותך" (משנה אבות), כלומר גם אחרי שנים, האדם לא יכול להיות בטוח במאה אחוזים שהוא לא ייפול בחזרה. אך אחד הדברים שנמצאו יעילים ביותר הינו האמונה - ברגע שהאדם מאמין שיש בורא לעולם שיעזור לו, שבסוף יהיה טוב ושהכול לטובה, ואפילו חרב חדה מונחת על צווארו של האדם אל יתייאש - הדברים הללו מחזקים אותו, ויעזרו לו לעבור את התקופה הקשה בהצלחה, ולא לזלוג להרגל הרע.
4. התנדבות ועשייה למען הקהילה - פעילות התנדבותית תורמת רבות למתנדב. היא ממלאת

טיפים לשינוי הרגלים

4 טיפים חדשים שיסייעו לכם לשנות הרגלים ולהרגיש טוב עם עצמכם

בשבועות הקודמים דיברנו על שינוי הרגלים, ונתנו מספר עצות יעילות שיסייעו לשינוי. הנה 4 טיפים חשובים שיסייעו לכם לשנות ולהתמיד בהרגלים חדשים.

1. תזכורות - התנהגות חדשה אינה מושרשת באדם, ולכן היא קלה לשכחה. לכן יש לנקוט בפעולות תזכורת שונות על מנת לעזור לעצמכם להיזכר בה: שימו תזכירים על המקרר או סטיקרים בחדר שלכם, כתבו פתגם מתאים על מסך הבית שלכם וכדומה.

העלון מופץ השבוע ב-299,750 עותקים, בזכות אלפי יחידים שאכפת להם! אכפת גם לך מיזיני הרבים? חייגי! 073-2221388 ותקבלי/י 50 עלונים להפצה מדי שבוע

הפצה ולוגיסטיקה | עריכה גרפית | שני מויאל | עורכות משנה | דודו כהן | עורך | **הידברות** | oneg.shabat@htv.co.il

ה'נופש החם של השנה במלון בית האלה

פרשת שופטים | ה'-ו' אלול | 29-30.8

בהשתתפות: הרב אברהם קוואס והרב שמעון פרץ

חייגו: 073-222-1270

חדר מרווחים | מרתבות הרצאות | ארוחות עשירות | בריכה וספא וקריית ספר | חדר כושר

מצווה יקרה וחביבה היא מצוות המזווה, שבה כותבים שתי פרשיות: "שמע ישראל וכו' ואהבת את ה' אלוהיך" וכו', מפרשת ואתחנן, שבה נזכר ייחוד ה' יתברך ואהבתו יתברך, ו"והיה אם שמוע תשמעו אל מצוותי" וכו', מפרשת עקב, שבה מדובר על קיום המצוות. עניינה של מצווה זו ביאר הרמב"ם בהלכותיו, שבכל זמן שייכנס וייצא - יפגע ביחוד שמו של הקדוש ברוך הוא, ויזכור אהבתו, ובכך יתעורר מן התרדמת והשגיה בהבלי הזמן, ויתן אל לבו שאין דבר העומד לעולם ולעולמי עולמים אלא ידיעת צור העולם. ומפני כך נהגו להניח את היד על גבי המזווה, להתעכב מעט ולהתבונן בעניינה של המזווה, ומפני חיבוב מצווה נהגו לנשקה.

שמירה חזקה

סיבה נוספת שציווה ה' יתברך לקבוע מזווה בפתח הבית, מבאר הרעיא מהימנא בזוהר הקדוש, כי בהצבת המזווה בפתח הכניסה לבית, הקב"ה שומר על האדם ככניסתו לבית וגם ביציאתו, והוא סוד ה' ישמור צאתך ובואך מעתה ועד עולם".

ומביא הזוהר ממה שכתוב בספר של שלמה המלך: שתי דרגות נמצאות בפתח הבית, האחת של קדושה, והיא השכינה ששורה שם, והשנייה של סטרא אחרא, העומדת בצד שמאל של הפתח, והוא שד אחד שתחתיו נמצאים 365 שמשים, כמניין ימות החמה, ויש רשות לאותו השד לחבל ולהזיק. אבל כאשר האדם זוקף את עיניו ורואה לסוד השם של הקב"ה התלוי במזוזות הבית, מיד נזכר בו יתברך, ולא יכול אותו השד להרע לו.

בתלמוד ירושלמי מסופר על ארטבן, ששלח לרבי הקדוש מרגלית יקרה שלא היה לה ערך לרוב נדירותה, וביקש מרבי שגם הוא ישלח לו דבר טוב כמותה.

רבי שלח לו מזווה אחת. אמר לו, אני שלחתי לך דבר שאין לו קצבה, ואתה שולח לי דבר אחד ששווה מעט?! השיבו רבי: כל חפצך וחפצי לא ישוו בה! ולא עוד, אלא אתה שולח לי דבר שאני צריך לשמור עליו, ואני שולח לך דבר שאתה ישן, והוא שומר עליך, וכמו שכתוב: "בהתהלך תנחה אותך, בשוכבך תשמור עליך".

המשך מעשה זה מסופר בשאלות דרב אחאי, שבאותו זמן נכנס שד בביתו של ארטבן, שהיתה לו לבת יחידה. רופאים רבים באו ולא מצאו לה רפואה, ובעת שארטבן קבע את המזווה על פתח הבית, מיד ברח אותו השד, והתרפאה.

כל ממון שברשות האדם יתן בשביל שמירת נפשו ונפשות בני ביתו. כאן נתן לנו ה' יתברך שמירה ייחודית לעמו ישראל, בנתינת הקלף על פתחי הבית, לשמירה מכל דבר סכנה, ומן המזיקים, הן בעת שהותו בתוך הבית, והן ביציאתו מן הבית לדרך.

מתוך ספרי הגר"י בצרי שליט"א, "אוצר הגלגלים", לרכישת ספרי הרב יצחק בצרי, היכנסו להידברות שופס או חיינו: 073-222-1250

שהייתי בקרב משפחתי בחוף הים עד שעה מאוחרת ביום, וכעת אני חייב להתפלל מנחה. האם אני יכול להתפלל כאשר אני נועל נעליים (קרמסונים)?

מעיקר הדין, כל דבר שאין דרך ללבוש בפניו בן אדם גדול, גם להתפלל בו אסור (שולחן ערוך סימן צ"א סעיף ה'). אמנם אם אין לו ברירה אחרת, כתבו האחרונים שמותר להתפלל כך (ספר אשי ישראל פרק י' אות ו').

נזכרתי באמצע נסיעה בין עירונית שלא התפללתי, ואני רוצה לעצור בצד ולהתפלל. על מה אני צריך להקפיד ביותר, אם אפשר?

לא יתפלל במקום פתוח כמו בשדה, מפני שכאשר הוא במקום צניעות חלה עליו אימת מלך, ולבו נשבר (שולחן ערוך סימן צ' סעיף ה'). אלא יעמוד ליד עץ, קיר, וכדו'.

הרגיל כל השנה להתפלל בחליפה או כובע, האם מותר לו להתפלל בלא חליפה או הכובע?

נפסק בשולחן ערוך (סימן צ"א) שיש להקפיד להיות לבוש בצורה מכובדת בשעת התפילה, כעומד לפני מלך, וכמו שכתוב "הפון לקראת אלוהיך ישראל". ומכאן שמי שרגיל ללכת בחליפה, ונזדמן לבית כנסת ללא החליפה, לא יתפלל בלעדיו. ומכל מקום, אם לא ימצא מניין אחר לתפילה בציבור בכובע ובחליפה, יכול להתפלל כך (מרו הרב אלישיב זצ"ל, ספר תפילה כהלכתה פרק ז' הגה פ"ו). ויש אומרים שאם יש לו אפשרות להתפלל בכובע ובחליפה, אפילו אם יצטרך להתפלל ביחידות, עדיף להתפלל בכובע ובחליפה, ולא יתפלל במניין (נקיט וכבוד התפילה עמ' קפ"ב).

הטס במטוס, מתי מברך תפילת הדרך?

הנוסע במטוס שיעור זמן של 72 דקות (חזון עובדיה עמ' שס"ז) מברך מיד כשהתרומם המטוס לגובה כזה שאם ייפול - סכנה היא. וכשם שהולכי מדבריות צריכים לברך, כך מי שטס במטוס צריך לברך (הגרש"ז אויערבך זצ"ל, ספר הליכות שלמה פרק כ"א אות ד').

אנו מתכננים לצאת לטיול ולהסתובב בכמה מקומות באותו היום. האם אנו צריכים לומר תפילת הדרך כל פעם שאנו יוצאים לדרך בין עירונית?

אין לומר תפילת הדרך אלא פעם אחת ביום, אפילו אם ינוח בעיר באמצע היום. אבל אם דעתו ללון בעיר, ואחר כך התחרט ויצא ממנה לעיר אחרת, צריך לחזור ולהתפלל תפילת הדרך פעם נוספת (שולחן ערוך סימן ק"י סעיף ה').

בירכתי תפילת הדרך בבוקר, וכעת הגיע הערב ואנו עדיין באמצע הטיול. האם צריך לחזור ולומר תפילת הדרך?

בתפילת הדרך הלילה הולך אחר היום, ולכן אם בירך ביום - אינו צריך שוב לברך בלילה (ביאור הגר"א סימן מ"ז סעיף י"ב), שדין תפילת הדרך הווי כדון ברכת התורה. ואם אינו עוצר כלל, אלא נוסע כל הלילה וממשיך ביום - אינו חוזר

לברך בבוקר (כן מבואר בתשובת הרדב"ז, סימן ב' אלפים קע"ו, וכן פסק באור לציון פרק ז' הלכה כ"ז). וטוב שבתפילת שחרית יאמר תפילת הדרך (בלא שם ומלכות) בברכת שמע קולנו (הליכות שלמה פרק כ"א אות ב').

073-3333-300

הידברות וקו ההלכה בשירות ללא תשלום. למענכם. לכל שאלה בהלכה, חיינו עכשיו

המארז הטיפולי החדש להורים ומחנכים של הגב' פנינה לשם - מטפלת רגשית מוסמכת ובתו של הרה"ג זמיר כהן יעשה לכם סדר בבית ובלב המארז מכיל ספר וקליפים טיפוליים »

השינוי בבית שלכם מתחיל כאן 073-222-1250

חפשו 'הידברות שופס' ב-G

הדרך לכם ללב שלהם

מתקשים להתמודד עם הילד? מרגישים שאתם כבר לא מזהים את הילד שבפנים? אתם לא לבד.

בוקר טוב

זו הדרך היעילה
באמת לגרום
לילדים שלכם
לקום בבוקר,
גם בחופשה

מים קרים? מים קפואים? טפטוף בעזרת האצבעות, או לשפוך נטלה שלמה? ואולי בכלל כדאי להפוך את המיטה? ומה עם שיחות מוסר ותוכחה? מה הדרך הנכונה והיעילה לעורר דובים ולעזור להם לקום? אני חושב שאחת השאלות הנפוצות בעונה הזו, היא שאלת הקימה בבוקר. בחורים ובחורות בחופשה נוטים לעבור לשעון לוס אנג'לס - לישון ביום ולהיות ערים בלילה, ואת ההורים זה מתסכל מאוד... והשאלה המתבקשת - מה באמת אפשר לעשות עם זה?

לפני שאענה, צריך לומר שיש חילוק והבדלה ברורה בין סתם נוער מתבגר לבין נוער בסיכון. מדובר בסטים שונים לגמרי של כללים, עם מינון אחר לגמרי בין "שמאל דוחה" ל"ימין מקרבת". אצל נוער מתבגר, כדאי מאוד לשאוף ולתמרץ באופן חכם, ולשאוף לסדר יום נורמלי. זה נכון גם מבחינת התפקוד האישי, הנפשי והרוחני (זמן קריאת שמע, זמן תפילה וכו'), וגם מבחינת הסכנות הרבות שמצויות בשעות הלילה. אצל נוער בסיכון (בסיכוי) יש כללים אחרים לגמרי, כי כאשר יש טריגרים וכאב חזק, הצורך לברוח מ"אנשי היום" השיפוטיים והביקורתיים, ולהפוך לחיית לילה, הוא הרבה יותר עמוק, ולכן הכלים שאציע כאן בהמשך - רלוונטיים פחות.

בכל מקרה, צריך להתאים את הציפיות שלנו למציאות. כנראה מה שלא נעשה, קשה מאוד לצפות לתפקוד מושלם, וביכולתנו רק לשפר קצת את המצב, אם נעבוד בצורה נכונה. וזה אפשרי.

אצל הנערים האלו, העצות הפיזיות (שפיכת מים, הפיכת המיטה) או העצות המצפוניות (ציטוט חז"לים ומקורות על גיהינום) לא ממש עוזרות. גם אכיפת שעת שינה מוקדמת לא מצליחה להביא לתוצאות (אנחנו ההורים נרדמים באיזה שלב, ואז הנערים קמים ומתחילים את חגיגת הלילה). הדרך הטובה ביותר לעודד קימה בבוקר היא: לדאוג שיהיה להם בשביל מה לקום (!).

כאשר אין להם בשביל מה לקום, באופן טבעי גם אין בשביל מה ללכת לישון. ואז כל היום מתחיל להימרח. אבל אם נדאג לתכנון מיטבי של החופשה, נוכל לשפר את זה, בהתאם לגיל ולמצב. אולי לסדר איזו עבודה קטנה בבוקר, אולי לתכנן טיול או פעילות חווייתית בתחילת היום. נכון, כנראה לא נוכל לעשות זאת כל יום, אבל אם יותר ויותר ימים ייצעו בצבע של סדר יום כלשהו, נגביר את הסיכוי לכך שהשעון לא יהפוך לגמרי לשעון הוואי (לטובת הנערים שקוראים את הטון, אמליץ לדלג קצת לטור הנוער, שם כתבתי לכם בעניין האחריות שלכם והתועלת בניצול החופשה).

אותנו, ההורים, זה מחייב ליצירתיות וליזומה. לבחון ולראות מה המשאבים העומדים לרשותנו, איזו עבודה קטנה נוכל לסדר (בסביבה רוחנית בטוחה), גם אם אנחנו נמנע אותה, בהתאם לגיל ולמצב, אילו מיני אטרקציות נוכל לארגן, חוויות משותפות, חוויות משפחתיות, ובקיצור: ככל שיהיה להם סדר יום שידבר אליהם - כך יהיה להם יותר בשביל מה לקום, וזו הדרך הטובה והיעילה ביותר לעזור לילדים שלנו לקום ולתפקד.

לרכישת הספר "בוסר המלאכים", חיינו להידברות שופס 073-222-1250

כבוד השבת

כל המענג את השבת, נותנים לו משאלות לבו

אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי, "כל המענג את השבת, נותנים לו נחלה בלי מיצרים". וכן אמר רב יהודה אמר רב, "כל המענג את השבת, נותנים לו משאלות לבו". חז"ל מבטיחים לנו שאם נענג את השבת באוכל מיוחד ומשובח, בבגדים נאים ומיוחדים ואפילו באורות מיוחדים שמאירים את הבית בשבת, אזי הבורא יתברך ימלא משאלות לבנו לטובה.

אנשים רבים "מצפצים" אמונה, כך כותב החזון אי"ש זצ"ל בספרו, "אמונה ובטחון". ואסביר דבריו על פי מעשה שקרה איתי במהלך שיעור שמסרתי בנושא אמונה. נעמד יהודי ואמר "כבוד הרב, בשביל מה צריך ללמד אותנו על אמונה? הרי אנחנו יודעים שהקב"ה הוא עילת העיילות וסיבת הסיבות ואין שום כוח בעולם מבלעדי". שמחתי לשמוע את דבריו, ועניתי לו: "אני בדיק צריך הלוואה לצורך בניית בית כנסת. אז בוודאי אם תעזור לנו, 'עילת העיילות וסיבת הסיבות' יחזיר לך את הכסף, הרי בית הכנסת הוא שלו". התיישב היהודי במקומו ואמר: "אני מצטער, אבל החשבון שלי מעוקל ואני בעצמי צריך הלוואה". זוהי דוגמה לאדם שמדבר אמונה, אבל המעשים שלו ממש לא.

כשאנחנו קונים לכבוד שבת קודש דברים שאנו לא רגילים בהם בשאר ימות השבוע, אנחנו מראים לבורא יתברך שאנחנו מאמינים בו. הרי הוא הבטיח בגמרא (מס' ביצה, ט"ז) "לוי עלי והאמינו בי ואני פורע". ואילו אדם שמפחד ולא קונה כאוות נפשו לכבוד שבת, בעצם אומר לקב"ה, תסלח לי, אני לא מאמין שתקיים את ההבטחה שלך.

לכן אם אנחנו רוצים להראות לקב"ה שאמונתנו בו שלמה ואמיתית, צריך להראות את זה גם במעשים.

באמת שעונג שבת היא מצווה לא קלה, המצריכה הכנות מיוחדות. כמו למשל לחשוב - מה המאכל שאוהבים בני המשפחה? ולקנותו במיוחד לכבוד שבת, כגון ממתקים, עוגות וגלידות מיוחדות. וכן מי שאוהב תבשיל מסוים, יחפש להשיגו כדי שיתענג עליו בשבת. בנוסף צריך לייחד בגדים מכובדים, נוחים ויפים, מצעים נוחים ואיכותיים, וכמובן כלים נאים ויוקרתיים לכבוד שבת, ולא משנה מה מחירם, כדי שבשבת ירגיש כמו מלך. ולא ידאג על הכסף, מפני שמילה אצל הקב"ה זו מילה.

כעת אספר סיפור ששמעתי ממקור ראשון. משפחה של יהודים עשירים מאוד מניו יורק, מארחת בביתה בשבתות בחורי ישיבה. באחת מהשבתות התארח אצלם בחור שהכרתי, וכך סיפר: כאשר ביקשתי לעזור בסידור הצלחות על השולחן קודם הארוחה, ניגשתי להרים את הצלחות המכובדות שהיו לידי. פתאום גערה בי בעלת הבית, ואמרה: "צלחות אלו לא מכובדות מספיק עבור שבת".

כאשר שאלתי היכן נמצאות הצלחות של שבת, הצביעה על צלחות שהיו מונחות בצד, ואמרה: אלו הצלחות. הוספתי לשאול מה ההבדל ביניהן. ענתה הגברת ואמרה: "הן עשויות זהב, עשרים וארבע קראט".

במהלך הסעודה הגיש בעל הבית יין לאורחים, ואמר: "היין הזה מגיע מצרפת. שם יש לי חבר שיש לו יקב מיוחד, וכל בקבוק עולה אלף דולר". חשתי בלבי לקחת את הכוס שמזג לי בעל הבית, בשווי מאה דולר, ולנסות למכור אותה בשוק הפתוח... כך סיים הבחור את סיפורו.

כשמעתי את סיפורו של הבחור, נתבאר לי ביותר דברי הגמרא במסכת שבת (קט), עשירים שבכל הארצות (חוץ לארץ), במה זכו להיות עשירים? בזה שמכבדים את השבת.

כאשר אין להם בשביל מה לקום, באופן טבעי גם אין בשביל מה ללכת לישון. ואז כל היום מתחיל להימרח

הצטרפי למסע רוחני של גילוי עצמי והתחדשות באווירת אלול מיוחדת במדרשת אלישבע

לימודי עומק מרתקים עם מיטב המרצים בנושאים הבית היהודי, הדרך לקרבת ד', פיתוח מידות טובות ועוד. המדרשה מציעה מגוון נוחים אווירה משפחתית וארחות ברמה גבוהה.

050-471-2454
rishum6865@gmail.com

תני לנשמה שלך לדבר

מדרשת אלישבע

"להתחתן פעם שנייה זה כמו לעבור חדר בספינת הטיטניק"

לרב כפיר שחר מגיעים מקרי קצה של זוגות פסע מגירושין, והוא נותן להם "לטעום" איך מרגישה זוגיות טובה. כשאלן הייטנר חבר אליו, הם יצאו יחד במופע הומוריסטי בנושא

שההתנהלות במריבה ניתנת לשליטה. אנשים יכולים להיות מקסימים בחוץ גם במצבים קשים שהם חווים, למשל בעבודה. זה לגמרי יכול להיות גם בבית, רק עניין של בחירה, מוטיבציה ותרגול."

"אומר עוד משהו. אנשים חושבים: 'טוב, אני לא מאושר איתה, אז נתגרש ונתחתן עם מישהי אחרת ואז אני אהיה מאושר, כי אשתי היא באמת משהו נורא'. אבל אצלנו במופע אומרים שלהתגרש כדי להתחתן עם מישהי אחרת, זה דבר שמשול לאדם ששט על ספינת הטיטניק וכדי להינצל מטביעה הוא החליף חדר. הרי ברור שלא זה הפתרון."

איך עובד שיתוף הפעולה ביניכם?

"אין לי הרבה כישרונות", צוחק הייטנר, "אבל להנגיש תכנים זה כישרון שקיבלתי. אני לוקח את הכלים של הרב כפיר ומתרגם אותם לבמה". הרב כפיר מוסיף כי "אילן מתמחה בהנגשת תכנים. הספרים והתוכניות שכתב וביים בעבר, כשלא שמר תורה ומצוות, נחלו הצלחה רבה. בנוסף, בגלל שהוא דמות מוכרת בציבור הכללי, הוא מצליח להביא למופע קהלים שהיו נרתעים מהמראה הרבני שלי, אבל אילן עוזר להם לדלג על המשוכה ולקבל את הכלים שיש לנו לתת."

בסיום השיחה הרב שחר מציין, שלא ייתכן שדווקא המצווה הראשונה בתורה – של המשכיות ובניית הבית, ונושא הזוגיות שעניי כל העולם נשואות אליו – דווקא הוא יהיה כל כך מתיש ומעייף. "כמו שיש אנשים שירדו מהדרך, למשל, לא בגלל שגילו משהו חדש מבחינה רוחנית, אלא כי הייתה להם חוויה קשה, אפורה ולא נכונה. משהו בציור שהיה אמור להעביר את היהדות היה פגום. "אותו דבר גם בזוגיות – לא יכול להיות שהזוגיות, שנמשלת לקשר הרוחני של אדם עם אלוהים, כפי שמובא כל כך הרבה פעמים בנביאים, בשיר השירים ובזוהר הקדוש; לא ייתכן שדווקא הקשר הזה, צורת הביטוי שלו עצובה, מכאיבה ומשעממת. זה הביא אותי למסקנה שזה חייב להיות פשוט, קל וזורם, ושכל מה שצריך זה לראות מה לא בריא פה ולייצר סכמות מאוד פשוטות איך לתפעל את הזוגיות נכון מתוך בריאות ושמחה."

יש להם הזדמנות לטעום ולחוש כיצד נראית זוגיות מיטיבה יחד עם הנחיה צמודה. זה מה שנותן את המוטיבציה להמשך העבודה."

מה הוביל אתכם דווקא ליוזמה של מופע, ולא לעבודה בבלטפורמה אחרת?

"קודם כל, רצינו להמחיש לאנשים שמה שהם חווים כמצוקה וכהתמודדות אישית אלו בסופו של דבר אתגרים שהם

אנחנו מראים איך זוג יכול להיות עמוק בתוך מריבה סוערת. עד שתישמע לפתע דפיקה בדלת. בן רגע יצליחו שניהם לשמור על קור רוח

נחלת הכלל. העלינו את המופע כבר עשרות פעמים, בפני מגוון קהלים. במופע יושבים זוגות שונים מאוד זה מזה, וכולם צוחקים ומזדהים מאותן הסיטואציות", אומר הייטנר. "בנינו את המופע מקטעי הומור, שביניהם עולה הרב כפיר ונותן מהכלים שלו. בגלל שבאופן רשמי זה מופע הומוריסטי, אנשים מרגישים בנוח לבוא, גם כאלו שנרתעים מטיפולים זוגיים או שחוו פגם נפש והותשו מביקורים בקליניקה. הם מגיעים למופע כדי לצפות בסיטואציות שאינן מוגדרות כמשויכות דווקא אליהם, ולכן החסמים יורדים ואפשר לבוא באוזניים כרויות יותר ובלב פתוח."

"אחד הדברים שאנחנו מדברים עליהם במופע זה 'נוהל שכן', הייטנר מדגים תוך שימוש במונח צבאי. "אנחנו מראים איך זוג יכול להיות עמוק בתוך מריבה סוערת, עד שתישמע לפתע דפיקה בדלת. בן רגע יצליחו שניהם לשמור על קור רוח, ולהגיב בנימוס ואף בנחמדות לשכן שדפק. זה ממחיש לנו

לפני חודשיים חבר טוב שלי ואשתו החליטו 'לסיים את הסיפור ולהתגרש', פותח אילן הייטנר. "עבדתי קשה לשכנע אותם ללכת לרב כפיר שחר, שהוא מומחה לזוגות רגע לפני פירוק ולמצבי קיצון נוספים כמו נוער בסיכון. זה לא היה קל בכלל, כי הם היו אחרי לא מעט טיפולים. אבל בסוף הם הסכימו, ואפשר לומר שהרב כפיר הציל להם את המשפחה."

הרב כפיר שחר הוא רב חרדי, מרצה לקירוב, מגשר ויועץ זוגי. המרואיין הנוסף הוא אילן הייטנר, סופר שכתב עד היום שבעה ספרים שנמכרו בלמעלה מחצי מיליון עותקים, תסריטאי ובמאי וכיום מעביר הרצאות השראה. למרות השוני, ואולי דווקא בזכותו, מזה כמה שנים שהשניים עובדים בשיתוף פעולה ומעלים מופע משותף על זוגיות, וכן סדרה בנושא שעולה באתר הידברות.

"המקום שה' שם אותי בו, זה ללוות זוגות שהגיעו למקומות מורכבים, שצריך בהם המון אנרגיה, הבנה ויכולת כדי להיחלץ מהם. אפשר לומר שזה ממש טיפול נמרץ", פותח הרב שחר. "לקחת את המקרים הכי קשים שיכולים להיות."

איך הזוגות הללו מגיעים אליך?

"מגיעים אלי אנשים, אם זה בעקבות ההרצאות, אם זה בעקבות סדנאות, או מפה לאוזן. אחד הדברים שכואבים לי הם זוגות שהזוגיות שלהם הייתה לא פשוטה, והם בחרו ללכת לטיפול זוגי, כלומר הראו מוטיבציה ונכונות לשפר את הזוגיות שלהם, אך למרות זאת הטיפול לא רק שלא שיפר את מצבם, אלא אף החמיר אותו."

"אני מכיר את מה שהרב כפיר תיאר, מההתמודדות האישית שעברנו אני ואשתי", משתף הייטנר. "אנשים הולכים לטיפול זוגי של שעה, ושם כל אחד מהם שופך את כל הטענות והביקורת שלו לו כלפי בן הזוג. כשהפגישה מסתיימת, שניהם יוצאים עם בטן מלאה. בימים שחולפים עד למפגש הבא, כל אחד צובר ומתעד בראשו עוד ועוד הוכחות לצדקת דרכו, ומגיע למפגש הבא כדי שה'בורר' יגיד מי צודק."

אז מה אתה מציע לאותם מקרים קשים שמגיעים לפתחך?

"היום לאנשים אין סבלנות לתהליכים ארוכים. הם צריכים לראות כבר בטווח הקצר שינוי, כדי שתהיה להם מוטיבציה להשקיע. אנחנו משתדלים לתת לזוגות אפשרות לטעום, בתוך פרק זמן לא ארוך, כיצד נראית זוגיות טובה. בסופו של דבר, במשך שבועיים

חברים זה לזה

דרושים נערים ונערות
לחלוקת עלוני שבת של הידברות
ללא תשלום!

3

צוברים
אלפי זכויות
בקלות!

2

מחלקים
את העלונים
ומחזקים ת'חברים

1

מקבלים
בכל שבוע 50
עלונים עד הבית

להפצת העלונים ולזיכוי הרבים:
073-222-1388
נפשו ב bit.ly/40XotGK

לומדים בחטיבת ביניים,
בתיכון או משרתים בצה"ל?
חזקו את עם ישראל
ו**חלקו את עלוני הידברות**

ניתוח יקר

בעל מפעל לניסור עצים ששמו רפאל, והציע לו לקנות מכונת ניסור חדשה, ענקית ומשוכללת. ניסים אמר שהוא יספק לרפאל כמות עצים גדולה לניסור, וכך שניהם ירוויחו רווח עצום. רפאל אכן רכש במיטב כספו את מכונת הניסור, אך אז החליט ניסים לקנות בעצמו מכונת ניסור למפעל שלו... השקעתו של רפאל ברכישת המכונה החדשה התבררה כמיותרת, שכן כדי לבצע את ההזמנות הקטנות שהוא מקבל, די לו במכונה הישנה והקטנה שבה השתמש עד אז.

רפאל תבע מניסים לפצות אותו על הפסדיו. דין התורה ביניהם הגיע אל שולחנו של רבי אהרן וולקין ה"ד (שר"ת "זקן אהרן" ח"א סי' קט"ו), והוא פסק שאף על פי שלרפאל היה די במכונה קטנה ופשוטה לביצוע עבודתו, וזאין לו כל שימוש במכונה הגדולה, מכל מקום ניסים אינו נחשב כ"מזיק", שכן אדם אינו נחשב כ"מזיק" אלא אם כן הזיק באופן שהממון הלך לאיבוד ונפסד. אבל בנידון שלפנינו, הכסף שהוציא רפאל לא הלך לאיבוד והופסד, אלא שימש להשבחת העסק על ידי המכונה החדשה, והשבח הזה אכן מונח וניכר בעסק, וכיוון שניסים לא התחייב בחיוב גמור ובקניין לספק לרפאל עצים לניסור, הרי שאין לחייבו מחמת עצתו בלבד, כשאין כאן חיסרון.

בנו הקטן של יהודי בשם ראובן חלה ועמד בפני ניתוח. האיש, שהיה אדם אמיד, פנה אל ידידו שמעון, שמכיר אנשי רפואה ומנתחים מומחים, וביקש ממנו לברר עבורו אצל איזה מנתח כדאי לעבור את הניתוח. שמעון הציע לראובן לטוס עם בנו למדינה רחוקה ולהינתח באופן פרטי אצל מנתח עולמי, שנחשב למומחה הגדול ביותר באותו תחום רפואי.

ראובן הבין, לתומו, שכפי הנראה בנו נתון בסכנה גדולה, ולכן שמעון מייעץ לו להרחיק לכת עד למנתח הטוב ביותר. הוא החליט לשמוע לעצת ידידו, ואף שילם לו שכר הגון עבור שירות הייעוץ. הניתוח עבר בהצלחה, ב"ה. אך לאחר שחזרו ארצה, נודע לראובן שלא היה מדובר בניתוח ממש מסובך וקריטי, ואף יועץ רפואי לא היה ממליץ לנסוע לחו"ל עבור ניתוח כזה, כך שלא הייתה הצדקה להוציא סכומים גדולים כל כך עבור הניתוח...

עכשיו תובע ראובן משמעון להשיב לו את דמי הייעוץ, וגם את ההוצאות המיותרות של הניתוח והנסיעות. "היינו יכולים להסתפק במנתחים מעולים מהארץ, ובכך היינו חוסכים ממון רב! הסכמתי לנסוע לחו"ל למנתח העולמי נבעה רק מההמלצה המוטעית שלך, כי סברתי לתומי שבני נתון בסכנת חיים ממשיית".

שמעון הצטדק וטען: "חשבתי לעצמי שכיוון שברוך ה' הינך די מבוסס כלכלית, אם כן מדוע שלא תטוס עם הבן אל המנחת הטוב ביותר? והנה קיבלת את התמורה המלאה להשקעתך, ומדוע אפוא שתבע אותי לשלם?!".
עם מי הדיון?

תשובה

לפני כמאה שנה פנה סוחר עצים ששמו ניסים, אל

לפיכך תמונה מיוחדת שמייצגת פסוק ספציפי מתוך פרשת השבוע, שימו לב: התמונה לא מתיימרת לתאר באופן מלא את המתרחש בפסוק, אלא מרמזת אליו. על מנת לגלות מהו הפסוק, עליכם לקרוא את כל הפרשה במלואה (הרווח שלכם), ולשלוש לנו את הפסוק שמסתתר בתמונה בהישוב הראשון. <https://lp.vp4.me/wmko>. בין הפותרים נכונה יוגר שובר עד 100 ש"ח לרכישת בהיזכרות שופט

פטרון המידה מפרשת מעות-מסעי: "וכנסתם בדיכים ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל המחנה" (במדבר ל"א. כ"ד).

<< הזוכה מעלוו פרשת שלח: שמואל רוטשטיין >>

א' - מה משה רבנו מבקש בתחילת הפרשה?

ב' - כאשר בני ישראל עמד מתחת להר סיני, באיזה מצב הם ראו את ההר?

ג' - מילה נרדפת ל"עמק", שם עמד העם כשדיבר אליהם משה רבנו.

ד' - השלימו: ה' אמר למשה רבנו: אל תוסף...

ה' - משה רבנו ביקש להיכנס לארץ ונראה את ירושלים. איך נקראת ירושלים בפסוק שבו ביקש זאת, ע"פ רש"י?

ו' - ציווי מפורסם בפרשתנו,
שמשמעותו היא שעלינו לנהוג תמיד
בזהירות.

ד' - כשה' אמר שאנחנו לא רואים כלום חוץ מלשמוע, מה המילה הנרדפת ל"חוץ מ..." שמופיעה בפסוק?

ח' - מילה נרדפת ל"רצה מאוד" - נאמרה על ה' שמאוד רצה בנו.

ט' - כך מכונים התפילין בקריאת שמע.

י' - מה יהושע יעשה לעם כשייכנסו לארץ?

כ' - כיצד נקראת הפעולה של עשיית הברית?

לי' - מילה נרדפת ל"לחינים" המובאת בעשרת הדברות.

ח' - באיזה מצב ימצאו בני ישראל את בתי הגויים שאליהם ייכנסו בארץ ישראל?

נ' - מה עשו בני ישראל לה' במקום שנקרא מסקה?

ס' - כך ה' מכנה את עם ישראל.

ע' - רעושיכם הדררוכם ואמר ישע' זורר

פ ("פוקד") את זה ל-3 ואף ל-4 דורות.

עמו?"

ה' אחד מכוונותי ועל גוף נטיבאל

ר' - כיצד נקראה עיר המקלט שהוקצתה

ש' - כמה עמים יגרש ה' מפנינו?

2 - דברים שאסור לעשות עם דבר ה' שציווה אותנו.

על שם חסידים' הוא' ישרים' אשור' ורבים'

[illegible][illegible]

LEGISLATION:

לוו עלי, ואני פורע

איך הופך פועל פשוט במוסך למיליונר נדיב? עבור מר אבי שמעון, התשובה לכך פשוטה וברורה מאוד

המילים הללו ננעצו לי בלב. חזרתי הביתה באותו ערב והחלטתי ליישם. ביום שישי נכנסתי לסופר, וחרגתי ממנהגי: קניתי בשר טרי, דגים טובים, ממתקים. לא השתוללתי, אבל כן קניתי הרבה מעבר לרגיל. כשהגעתי הביתה, אשתי הייתה המומה. השקיות נשפכו מהידים, והיא שאלה בלחש: "מי תרם לך?". אמרתי לה: "אף אחד. זה בשביל השבת". היא נדהמה. לא הבינה מאיפה האומץ. הסברתי לה מה ששמעתי, ואפילו הצעתי שנלך יחד לרב לשמוע את הדברים, כדי שתהיה רגועה.

היא, צדיקה שכמותה, הבינה, האמינה והסכימה. מאז, כך עשינו. בכל שבוע קנינו לשבת, והבית השתנה. הילדים התחילו לחכות לשבת. ארוחת ליל שבת הפכה לרגע שיא - דברי תורה, שירה, שמחה. אשתי הייתה רגועה יותר. אם יש עוגת גבינה טובה במקרר, איזו אישה לא תחייך? וגם אני הייתי נינוח. והנה הפלא: סגרנו את החודש. כאילו ההוצאה הנוספת נבלעה. אפילו חשבון הבנק לא הראה שינוי. זו לא הייתה רק הרגשה, זה היה כתוב שחור על גבי לבן. עבר זמן, והגיע מענק קטן בעבודה. בדרך כלל הייתי משתמש בו לסגור חור. הפעם הבאתי אותו לאשתי. אמרתי לה: "תקני בגד יפה לשבת, לך ולילדים". היא בכתה מרוב התרגשות. האור שחזר לעיניה היה שווה יותר מכל דבר.

ואז גיליתי משהו בעבודה. היה אצלנו רכיב מסוים שהוזמן בקביעות באותו מקום, אבל המחיר ששולם עבורו נראה לי יקר מדי. משהו לא הסתדר לי. בדקתי, ואכן מצאתי שניתן להשיג רכיב זהה במקום אחר, במחיר זול בהרבה. אפילו דרך ייבוא. ניגשתי למנהל שלי והצעתי לו לבדוק. הוא גלגל עיניים, אמר שאין לו כוח לבירוקרטיה, סוכנים, כאב ראש. וככה, פתאום, גיליתי יצור נחמד ששכן לו אצלי, בתוך מחסן חשוך, מעלה אבק - יצור בשם יוזמה. היצור הזה הצית אצלי רעיונות חדשים. הוא כמו בא ואמר לי - למה שלא

מכונת יוקרה גלשה מעדנות אל החניה הסמוכה לאולם לצד בית הכנסת. מן הרכב יצא מר אבי שמעון, יחד עם הנהג שלו. רבנים ואנשים מכובדים קידמו אותו. תוך חציית ידיים, הם התקדמו אל האולם שבו נערך דינר של קופת השכונה, שמר אבי שמעון היה מהתורמים הגדולים שלה.

הדינר היה מושקע עד לפרטים הקטנים, בתקווה להצלחה ולהגדלת התורמים. בשלבים האחרונים של האירוע, כשרוב המוזמנים כבר הלכו ונשאר קהל מצומצם יותר, אחד מהנותרים בקהל העז לפנות למר אבי שמעון, ושאל אותו בקול: "אולי כבודו ייתן לנו טיפ, איך אפשר להיות עשירים?". אם היו מעט שנבהלו מהתעוזה הזו, מר אבי שמעון ביטל זאת במחי יד. היה ניכר שהוא שמח לשתף.

...

חלקכם ודאי מכירים את החצי-סיפור שלי. לפני פחות מעשרים שנה הייתי אבי שמעון, הפועל, המוסקניק של דוד רכבים. הרבה הכירו אותי כפועל פשוט, קצת תמים, עושה מלאכתו נאמנה. באמת, עשיתי כל שבידי כדי לבצע את עבודתי על הצד הטוב ביותר, ביושר ובאמונה. בבית חיכו לי פיות להאכיל, ילדי ואשתי. לא הצלחתי מעולם לסגור חודש, והאמינו לי שלא קנינו דבר ברווח. הכל היה מחושב בדקדקנות. ילדי לא הכירו מוצרי מותרות כלל.

אבל דבר אחד היה קבוע: כל יום, אחרי העבודה, הייתי מחליף בגדים ונוסע לשיעור הקבוע בבית הכנסת. זה היה טל המחיה שלי. אהבתי לשמוע את השיעור, והקפדתי להיות נוכח בו דבר יום ביומו. באחד השיעורים דיבר הרב על כבוד השבת. הוא דיבר בחום על איך השבת צריכה להיות נבדלת, חגיגית, משובחת. "לוו עלי ואני פורע" - זה מה שהוא אמר. והוא הסביר - גם אם אין לאדם ממון רב, שיצמצם במהלך השבוע, כדי לשמור לשבת. שיכבד אותה. הקדוש ברוך הוא יפרע.

לארגון היזירות דרושים נציגי/ות טלמרקטינג

הכשרה מקצועית | פריסה ארצית | שעות נוחות | בונוסים גבוהים | זיכוי הרבים |

לשליחת קורות חיים
jobsmark@htv.co.il

הצטרפו
לנבחרת
שלנו!

שומעים

שיש לך את זה!

אקואר איתנו!

הרב אייל אונגר

במשפחה שקרובה אלי, האם מתעללת לצערנו בילד, והבעל שותק. הוא מפחד מאשתו, ולדעתו, השתיקה שלו שומרת על שלום הבית שלהם. האם הוא צודק בהתנהגותו זו?

הבעל מאמין בטעות שלהיות נחמד ולשמור על שקט – זה מה שירפא את הבית. זו טעות חמורה. הבעל מקריב את הילד שלו למען שלום בית מדומה. ולמה מדומה? כי מי שמפחד מהצד השני, ולא יכול להביע דעה – לא מרוויח שלום בית. ובמקרה הזה, הוא גם מאבד את הילד שלו. האב חייב לצאת מעמדת הנחמדות והשתיקה, ולומר לילד בצורה ברורה: לא הייתי שם מספיק בשבילך. הייתי צריך להגן עליך. אני מצטער, ועכשיו אני רוצה לתקן.

הילד או שלום הבית?

האם צריך לעצור התעללות, או לשתוק למען שלום בית?

הכרה כזו, אין מטרתה לגנות את האם, אלא לחבק את הילד. ההכרה היא תחילת הריפוי. האב חייב לייצר גבול בבית, להפסיק עם האשליה של שלום בית, ולבנות בדחפיות מסגרת חדשה. על האב להתרגל לומר "כך לא מדברים אל הילד שלנו", ולהבהיר לאשתו: "אם את כועסת ורוצה שינוי מהילדים – אני מבין אותך, אבל לא בצעקות ובהשפלות. אנחנו צריכים עזרה". ילד שעבר התעללות חייב לדעת שהוא נורמלי, הוא בסדר. הוא נפגע. לכן האב צריך לומר לו – אני טעיתי, בחרתי לשתוק וטעיתי בכך. כעת אני פה להגן עליך. אתה לא לבד. אם הבעל מפחד מאשתו, הוא צריך לזכור שהפחד עצמו – הוא הסימן הראשון לחוסר שוויון, לחוסר מרחב, ולפעמים – גם לפגיעה. השתיקה של הבעל אולי שמרה על השקט – אבל פגעה בו עצמו, ובילדים. פחד הוא סימן – לא גזירת גורל. והדרך לתיקון מתחילה כשאדם אומר אמת בקול רם, בלי להתנצל. הילד קודם לשקט המדומה. הילד קודם לחשש מהתגובה של האם. הילד קודם לפחד של האב. בסופו של דבר, כשהבעל נחוש לפעול למען המשפחה, האמת והבריאות הנפשית – גם אשתו, בטווח הארוך, תעריך אותו יותר. אם היום הוא מפחד להביע את עצמו – הוא לא מוערך בעיניו. אם הוא ילמד לבטא את עצמו, להגן על הילדים – האיש תכעס, אבל בהמשך תעריך אותו יותר.

יש לכם שאלות בנושאים הקשורים לנפש? התמודדויות מיוחדות? כתבו אלינו למייל debi@htv.co.il ונשתדל לענות כאן במדור.

אליהם בזמן, שיספיקו לבשל ולהכין ברוחב לב. החלטתי לנסוע אל עבר הסופר הגדול, תוך שאני מתקשר ומנסה להשיג תורמים. "הגעתי לחנייה, חייגתי לתורם האחרון שעלה לי בראש וביקשתי ממנו הלוואה, משהו שאוכל להתחיל בו את הקנייה. תוך כדי דיבור יצאתי מהרכב, הלכתי וחזרתי בתוך החניה, ניסיתי למצוא פתח ללב, אבל הוא חזר ואמר שאין לו אפשרות. גם לא הלוואה. אולי בפעם אחרת. "מתוסכל וחסר אונים, סיימתי את השיחה. דמעות עלו בעיני. קול קטן בלב אמר לי: קום, תדבר עם אלוקים. הוא ביקש שנכבד את השבת, הוא יעזור לך. לך תקנה, הקב"ה ישלם.

"שמעתי לקול הזה, נכנסתי לסופר ומילאתי עגלה בכל טוב, וכל הזמן הזה שאלתי את עצמי אם לא השתגעתי. מה אני אעשה בסוף הקנייה? אולי אני סתם מעמיס על העובדים בסופר, שיצטרכו להחזיר את כל המוצרים? סיימתי, עמדתי בתור לקופה, והלב שלי דפק. מה אני עושה? התור התקדם, ועדיין לא ידעתי איך אממן את כל המוצרים. לפתע הרגשתי טפיחה על השכם. הסתובבתי וראיתי את מר אבי שמעון. זה היה בתחילת פריצת הדרך הכלכלית שלו, הרבה לפני שנעשה בעל בעמיו. הוא שאל אותי בישיבות ובפשוטות: 'השגת את הכסף? הייתי המום. גמגמתי: 'ל... לא', ותהיתי מאיפה הוא יודע בכלל. הוא נראה נבוך במקצת. 'שמעתי אותך, דיברת בקול', אמר, ומיד הוציא את כרטיס האשראי שלו, ואמר לי: 'אני משלם על זה!'. 'לבי החסיר פעימה מרוב תדהמה. יד ההשגחה במלואה. ליותר טוב מזה לא ציפיתי. לאחר התשלום, יצאנו יחד מהסופר. הוא ביקש שאם אתקל שוב במקרה כזה – שאתקשר אליו. הוא אדם פשוט, אך ינסה לסייע במה שאפשר.

מאז, הכל היסטוריה. "בדרך כלל הוא בורח מאור הזרקורים, אבל עכשיו שהוא בעצמו סיפר, הייתי חייב לשתף את הצד שלי. הייתי עד לזה, ראיתי איך הקב"ה לא נשאר חייב. השבת משלמת במזומן". זרם של התרגשות עבר באולם, שחזר להתמלא. התברר שכמה אנשים מהקהל שלחו עדכונים לחברים, לאנשים שיצאו, לתורמים. סיפור מרתק כזה על חייו של מיליונר, הביא הרבה אנשים. הדי דברים ניכרו היטב על כולם. נראה היה שהמסר חדר היטב. אולי בלי כוונה, אבל מר אבי שמעון הכפיל את התרומות לקופת השכונה. אנשים הגדילו את התרומות, וגויס סכום גדול מאוד, הרבה מעל למצופה. ברכת ה' היא תעשיר.

תעשה את זה? למה שלא תזמין את המוצר בעצמך, תמכור למנהל בזול, ותרוויח? זה דרש אומץ, והכנתי את עצמי לכך שאולי המנהל לא יסכים לקנות ממני, אבל היה שווה לי לנסות. הצעתי. והוא – לא אמר לא, אבל גם לא הבטיח לקנות. אז ניסיתי. בהתחלה קניתי ממקור זול בארץ. מכרתי לו כמה יחידות, ואז פניתי למוסכים סמוכים והצעתי גם להם. גיליתי כמה עמוק הוא הביקוש, והצלחתי גם להרוויח. פתאום היו לי בונוסים שמנים בעבור ושב כל חודש. זה מילא אותי באנרגיות, וכבר לא יכולתי להפסיק. התחלתי לייבא.

זה לא היה פשוט. כאבי ראש, טפסים, מכס. אבל תמיד הגיעו אלי האנשים הנכונים. אלוקים סידר לי את הדרך. וככה, לאט, העסק התחיל לגדול. הכנסות, רווחים, לקוחות. עוד ענפים, עוד מוצרים. פתאום אני כבר לא המוסכניק של דוד, הפועל עם הבגדים המאובקים, המלאים כתמי שמן. אני אבי שמעון – בעל עסק עצמאי, מצליח, אפילו מתעשר. אבל כשאני מחפש את נקודת ההתחלה, אני יודע לשים את האצבע בדיוק על רגע אחד: הרגע שבו התחלתי להקפיד על כבוד השבת.

מאז, אם מבקשים ממני לתרום למשהו שקשור לשבת – אני בפנים, בלי לחשוב פעמיים. לפעמים אני נכנס לסופר, ממלא עגלה בכל טוב – ושולח למשפחה נזקקת. לא יודע מי הם, רק יודע שזה לכבוד שבת. לפעמים אלה תלושים, לפעמים זה כסף. תמיד זה עם לב פתוח, כי אני יודע – השבת לא נשארת חייבת. אני רואה לא אחת את הקנאה במצבי הכלכלי, ואני יכול רק לומר לכם: תתחילו לכבד את השבת. ההוצאות בוודאי יחזרו, לא יודע אם תקבלו עושר, אבל אושר – בזה ובבא – בטוח.

...

כשמר אבי שמעון סיים את דבריו, ראו כולם את אחד העסקנים פותח את הפה וסוגר. היה נראה שהוא רוצה לומר דבר מה. הוא ניגש אל מר שמעון, ולחש לו דבר מה באוזן. מר שמעון הסמיק קלות, והנהן.

העסקן החל לדבר. "שמענו את דבריו הנפלאים של מר אבי שמעון, ואני רוצה להוסיף פן נוסף על מה שנאמר כאן. זה היה עוד בתחילת דרכי כגבאי קופת הצדקה השכונתית. הייתי מתרוצץ ממקום למקום כדי לסגור חורים של אנשים ושל הקופה. באחת הפעמים הגיעה אלינו משפחה חדשה, נזקקת, בבקשה לאוכל בסיסי לכבוד שבת. ניסיתי למצוא מקור שיממן את ההוצאה, ללא הצלחה. זה כבר היה יום חמישי בלילה, ואני רציתי שהדברים יגיעו

הידברות לנוצר

מנצלים את החופשה

דן טיומקין

חברים, לשמוע רעיונות ולהשתדל לתכנן ולנעוץ ביומן מראש את הפעילויות הרצויות.

2. **לימוד קבוע.** דווקא בחופש אפשר קצת לקיים: "אין אדם לומד אלא מה שלבו חפץ", וללמוד מה שמתחשק, כל מיני דברים שבשגרה לא מגיעים אליהם. אפשר להכין את המשניות (של המסכת או הסדר שנלמד), אפשר משהו בהלכה, בחסידות או בתנ"ך, משהו שייתן קביעות וסיפוק שניצלנו את הזמן!

3. **פיתוח תחביבים.** אם יש חשק או סקרנות לתחום פעילות כלשהו, זה הזמן ללמוד אותו: בישול, אפיה, ציור וכו'. ימי החופשה הם הזדמנות להרחיב אופקים. אבל שוב, זה מחייב התארגנות: צריך לפנות זמן, למצוא דרך (כשרה) ללמוד, וכך להעשיר את החופש לא רק בחוויות, אלא גם בידע נוסף. זה ממלא וחשוב!

4. **ולסיום,** צריך גם להיזהר לא להעמיס מדי... לפעמים גם כף סתם לזרום, ליהנות מעצם זה שלא צריך להילחץ, וגם זה חלק ממטרות החופשה: להירגע, להשתחרר, ליהנות ולמלא מצברים!

"הלואי שהיינו מתכננים את החיים שלנו כמו שאנחנו מתכננים את החופשות שלנו", כך אמר פעם אדם חכם. כשיוצאים לחופשה, לא רוצים לבזבז זמן יקר, ולכן מנסים לתכנן סדר יום: מה נעשה, מה נאכל, ככה שכל רגע יקר בחופשה יעבור עם מקסימום חוויות. אם נתייחס ככה גם לחיים האמיתיים, נוכל לתכנן טוב יותר את היעדים, ונצליח להמעיט בזמן שמתפספס ומתבזבז. אבל לכבוד חופשת הקיץ שאנו בעיצומה, רציתי דווקא לדבר על ניצול ימי החופשה. לפעמים, בסוף החופשה יש תחושה שקצת פספסנו, ולא ניצלנו אותה כראוי... לכן נדבר על כמה דרכים טובות שיעזרו לנו להרגיש, בסוף החופשה, ש"עשינו משהו".

1. **תכנון מראש.** נכון, אי אפשר להספיק הכל, המשאבים שלנו מוגבלים. ובכל זאת – אם ננסה לקבוע יעדים לחוויות שנרצה לעשות, יש סיכוי שנצליח לעמוד בהם. כדאי לתכנן ולהתארגן, זה לא קורה לבד: כדאי להציץ במקומונים, לדבר עם

השו"ת המקוצר

? יצאנו לאכול במסעדה, וכשחזרנו הביתה נזכרתי ששכחתי לברך ברכה אחרונה. אני יכול לברך גם בבית?

בסעודת פת יכול לברך כל זמן שמרגיש שבע, אם אכל ירקות וכדומה יכול לברך תוך חצי שעה.

? אני תמיד מתקלחת לפני השינה, קשה לי להירדם בלי זה. האם מותר לי להתקלח גם בליל שבת?

מותר להתקלח במים לא חמים, וצריך להיזהר מסחיטת שיער.

? בשבת בבוקר אבא שלי חוזר מאוחר מהתפילה, וכשאני קמה אני רעבה. מותר לי לעשות קידוש לעצמי?

מותר.

? לצערי אני בשנת אבל על אמי שנפטרה. בבית הספר שלנו הצלצול הוא בעצם שיר שמתנגן. האם מותר לי לשמוע אותו?

מותר, זה כמו צלצול בטלפון ואינו נחשב לשמיעת שיר.

? בבוקר הייתי עצבנית ודיברתי אל אמא שלי בצורה מאוד לא יפה. איך אני יכולה לכפר על זה?

ללמוד הלכות כיבוד הורים, ולהשתדל לשמח את אמא כמה שיותר מאכא ואילך.

? אני מניח תפילין כל בוקר, אבל הבוקר שכחתי. האם אני יכול להניח בצהריים?

אם לא הנחת בבוקר צריך להניח בהקדם, ומותר להניח עד השקיעה.

המדור בחסות

נעם
בר מים היברידי

שאלה בנועם

טוביה שבוע, בעל מסעדת "שבוענו מטובך", לא מאפשר ללקוחותיו לשבת ולסעוד את לבם ביום שישי כמו במשך השבוע. האם יש לכך טעם וסיבה הלכתית?

פתרון החידה מעלון פרשת
מטות-מסעי:

מי שנאנס ולא קרא את הפרשה שניים מקרא אחד תרגום, וזא להשלימה בשבוע שאחריה, תחילה יקרא הפרשה שהחסי, ואחר כך את הפרשה של השבוע, כסדרן בתורה (מין בחזיון) שבת א' עמוד שי"ד, וכמו שמצינו בציבור שנאנסו ולא קראו בתורה בשבת, שיש להם בשבת שלאחריה לקרוא שתי פרשיות על הסדר, שכן מפורש באור זרוע, ובשית מהר"י. ושכ"י האחרונים, שיש לקרוא כסדרם, וכמו שנאמר, "תורת השם תמימה".

הגרלה!

בין הפותרים נכונה

יגורל בקובק חרטי דיגיטלי מבית אלקים

תשובות יש לשלוח למייל:
alon@afkim-water.co.il
או לפקס: 02-5807576

אלקים
טכנולוגיית מים מתוקמת

להזמנות:

077-80-37-880

כשיש נועם 2, אין שאלות!

בר המים שכבש את ישראל, עכשיו גם בני יורק ובני ג'רזי!
להזמנות 1-347-503-3082

שאלה

נוהגים לומר בקבלת שבת פיוט "לכה דודי", מה הטעם לאמירתו?

תשובה

פינת ההלכה

בחסות
יוסף מנחם משנתחנת

נוהגים לומר פיוט לכה דודי, אף שאין לו טעם על פי הסוד, משום שמדבר בעניין קבלת שבת. פיוט לכה דודי חובר בצפת ע"י המקובל האלקי ר' שלמה אלקבץ זצ"ל וחתם בו שמו בראשי תיבות, והתפשט בכל תפוצות ישראל. ואף שלכאורה היה לנו להימנע מלאומרו בין מזמור לדוד, למזמור שיר ליום השבת מחשש להפסק, מכל מקום כיון שמדבר בעניין קבלת השבת אינו נחשב הפסק.

יעוץ משכנתאות עם יוסף מנחם
בעל 41 שנות ניסיון כנבאי בכיר לשעבר

לשיחת ייעוץ:

077-604-98-76

יוסף מנחם משנתחנת
דובר בבקניית שטחים

שירה דאבוש (כהן)

בת 33 עברה מוות קליני ל-8 דקות, וחזרה עם תובנות

"המוות הוא אשליה, כי הנשמה שלנו לעולם לא מתה": בריאנה לפרטי נחשבה מתה מבחינה קלינית. כשהתעוררה, היא כבר לא היתה אותה אחת

עוד היא משתפת, "לא היה כאב, רק תחושה עמוקה של שלום ובהירות. יש נוכחות או אינטליגנציה גבוהה מאיתנו שמנחה ומשגיחה עלינו באהבה ללא תנאים... הייתי עדה ליצירה מסודרת שבה הזמן לא קיים, ואין לו משמעות. אין עבר, הווה ועתיד, רק נוכחות מוחלטת ברגע".

"החווייה הזו שחררה אותי לגמרי מתחושות כעס, תסכול ופחד", סיפרה מספר חודשים לאחר מכן. "אני מרגישה שיש סיבה לכל מה שקרה לי, כולל הסבל שסבלתי בחיים. היום אני מבינה שהכאב שעברתי היה חלק מצמיחה שנשמתי בחורה לעבור. אני מאמינה שאנחנו בוחרים חוויות קשות כדי לגדול מהן, כי הנשמה צריכה לעבור דברים שבממד הרוחני אי אפשר לחוות, ולכן היא בוחרת בגוף, בחיים, בכאב. זה מה שמפתח אותנו".

החווייה שינתה לחלוטין את תפיסת עולמה של בריאנה. "המוות הוא אשליה, כי הנשמה שלנו לעולם לא מתה. התודעה שלנו נשארת חיה.

"חזרתי עם תחושת שליחות ויראת כבוד עמוקה גם לחיים וגם למוות. אני מרגישה מועצמת ובוטחת באירועי החיים, במיוחד הקשים. הכל קורה מסיבה", היא מסכמת את ראייתה החדשה על החיים.

כיום בריאנה הפכה את החוויה שלה לשליחות, שבה היא מלמדת להפוך את הכאב לכלי רפיו. "הכאב אינו חסר משמעות, אלא חלק מתהליך גדול יותר של צמיחה והתמרה. ולגבי המוות, אני כבר לא מפחדת ממנו. זה רק פתח, דלת אחרת שנפתחת ולא נסגרת לעולם".

במשך שנים בריאנה לפרטי, בת 33, נלחמה בגופה. היא סבלה ממיקולנוס דיסטוניה - הפרעה נוירולוגית נדירה, שגרמה לתנועות שרירים בלתי נשלטות ולעייפות קיצונית. היא אמנם טופלה בבתי החולים, אך הטיפולים לא הועילו. הכאב הלך וגבר, והחיים הפכו למאבק יומיומי, עד שיום אחד, באמצע התקף קשה במיוחד, גופה קרס. הרופאים נלחמו עליה, אבל למשך שמונה דקות היא הייתה בעולם אחר לחלוטין, מתה מבחינה קלינית. מה שקרה באותן שמונה דקות, לדבריה, שינה את תפיסת העולם שלה מהיסוד.

"היה קול ששאל אותי אם אני מוכנה, ואמרתי שכן. לא פחדתי. פתאום נפרדתי מהגוף הפיזי שלי. לא ראיתי או זכרתי את האני האנושי שלי. הייתי דוממת לחלוטין, ובכל זאת הרגשתי חיה לחלוטין, מודעת ויותר עצמי מאי פעם. הרגשתי שלמה באופן שאי אפשר לתאר. לא היה כאב ולא פחד, רק הבנה שקטה שמה שחווינו עד עכשיו, החיים, הוא רק חלק מתמונה שלמה", היא מסבירה.

בתוך המרחב החוץ-גופני הזה, בריאנה הרגישה שהיא מבינה אמת עמוקה. לדבריה, היא חוותה את הרעיון שהנשמה היא נצחית, ושהמודעות שלנו לא באמת הולכת לאיבוד. "אנחנו לא מתים", היא אומרת, "אנחנו פשוט מחליפים צורה. כמו מעבר בין חדרים, אבל עם אפשרות להפוך לשלילות לחיוביות. אני זוכרת שכל מה שחשבתי, התממש מיידית. המחשבות הפכו למציאות, והרגשתי שאני יוצרת עולמות בעזרת התודעה שלי. אנחנו מסוגלים לשנות שלילות לחיוביות, ולהפוך את זה למציאות", היא מסבירה.

הית היוצר

והפעם: המודעה של רינת גנוט

עצבו לעלון הידברות פרסומת מפתיעה, עם הומור וחשיבה מחוץ לקופסא, ואולי תזכו בפרס!

את הפרסומת שלחו אלינו למייל debi@htv.co.il. בעוד מספר חודשים נבחר את הפרסומת המוצלחת ביותר, שתזכה את היוצר/ת בפרס ע"ס 500 ש"ח לרכישה בהידברות שופט, ואולי גם בהשתלבות במחלקת השיווק של הידברות.

הסערה שפסקה

מה קרה לים הסוער בעקבות תפלתו של הילד היהודי?

אחד מה שהווא צריך - מאכלים ומשקאות ועוד ועוד. ראו נוסעים האגיה שהילד היהודי אינו קונה כלום. שאלו אותו: "מדוע אינך קונה לך משהו?".

השיב להם הילד בעצב: "מה יש לי לחפש שם? ילד יהודי בודד ומסכן שפמותי? אני מרגיש כמו אורח עלוב".

אמרו לו: "אתה אורח עלוב? אנחנו האורחים העלובים! אנחנו כאן, והאיללים שלנו בבבל. יש מאתנו שהאיללים שלהם נמצאים ברומי, והם כאן, ואפילו שאליליהם אתם - אין בהם תועלת כלל. אבל אתה - לכל מקום שאתה הולך, אלווקיך אתך".

וכך, בספור פשוט זה, התגלתה אמת גדולה - אדם שמאמין בבורא עולם, לעולם אינו בודד באמת, כי הקדוש ברוך הוא נמצא עמו תמיד, בכל מקום ובכל מצב.

זכרו, ילדים, כמה כח אדיר יש בתפלה שלכם. במיוחד הקב"ה אוהב את תפלתם של הילדים. דברו אל ה' - הוא שומע ואוהב אתכם מאד, כמו אבא טוב.

מעשה בספינה גדולה שהפליגה אל הים הפתוח. על האגיה היו נוסעים רבים, כלם גוים, חוץ מילד יהודי אחד שהפליג לבדו. השמים היו בהירים כשיצאו לדרך, אך עד מהרה פרצה סערה ביס. הגוים הוציאו את אליליהם - פסלים מעץ ומאבן, והחלו לזעק: "פסלים יקרים, הצילו אותנו מהסערה!". מובן שהפסלים נותרו דוממים... הסערה התגברה, וה"תפלות" שלהם לא הועילו.

הגיעו הגוים לילד היהודי, ואמרו: "ילד יהודי יקר, רק אתה יכול לעזור לנו. האיללים שלנו לא עוזרים. קרא נא לאלוקים שלך! שמענו ששפאתם צועקים אליו - הוא עוזר לכם. רק הוא יכול להציל אותנו מהסערה הזאת".

הילד, שהבין מה עליו לעשות, עמד זקוף ככל יכולתו, זעק בכל לבו וקרא בקול גדול: "רבונו של עולם! רק אתה יכול להושיע אותנו! קדש שמך בעולמך, והראה לכלם שאתה האמת היחידה, וכל האיללים הם הכל ריק! אגא, ה', הרגע את הרוח, הנח את האגיה והצל אותנו, כדי שנגיע בשלום ליעדנו".

ברגע שסים הילד את תפלתו - קרה הפלא. הקב"ה נענה לתפלתו של הילד היהודי, הרוחות נרגעו כבמטה קסם, הים נהיה שקט והאגיה חזרה לשוט בנחת, עד שהגיעה בבטחה אל היבשה. כשירדו הנוסעים לחוף, הלכו לקנות כל

מומלץ באתר
עולם הילדיםשף מבשל
בכף

למד להכין אוכל בקלות: רכבת ירקות, לחמניות פיצה, עוגיות צב ועוד הרבה דברים טעימים מתוך החוג "שף מבשל בכף" של מרילין איילון.

החלומות
של צור

אבא של צור מספר לו על תקופת אנשי דור הפלגה, שניסו לבנות מגדל גבוה עד השמים, וצור לומד מהו כוחה של אחדות, ומהי ערבות.

כבוד ועונג
השבת

מה העונג הכי גדול שאפשר לענג בו את השבת ואיך אפשר למלא את השבת בפעילויות מהנות? סרטון אנימציה מקסים על היום הכי יפה בשבוע.

מהם
נמשים?

חלק מהם נדאי מפירים את הנמשים מקרוב ממש, מהם שאתם רואים במראה... הנמשים הם נקודות שמופיעות על הפנים וגם באזורים אחרים של הגוף, במיוחד אצל אנשים בעלי עור בהיר. הנמשים נוצרים מאזורים קטנים שבהם יש ריכוז גבוה של מלנין - החומר שאחראי על צבע העור והשער שלנו. ישנם נמשים שנמצאים בקביעות על העור, ואחרים מתבהרים ומתפחים בהתאם לכמות החשיפה לשמש.

מיטב התכנים מתוך עולם הילדים
kids.hidabroot.org

הרענון

מהו "צמח
האל-מות"?

צמח האלוורה הוא צמח מרתק, שמקורו במדבריות של דרום חצי האי ערב - במיוחד עומאן ותימן. לאלוורה ישנן תכונות רפואיות וקוסמטיות רבות. בתוך העלים הבשרניים של האלוורה יש ג'ל שמכיל מאות ויטמינים, מינרלים, חמצות אמו, אנזימים ותרופות אנטי דלקתיות. במצרים העתיקה התרשמו כל כך מהתכונות הרפואיות הללו, עד שקראו לו "צמח האל-מות". בימי הקיץ החמים כדאי לדעת שג'ל האלוורה מרגיע מאד כויות שמש.

מה זה גרף,
ולמה צריך
אותו?הידברות
שופס

או חפשו ב-

הידברות שופס

להזמנות 073-222-1250

« המוצר מחכה
לכם בפנים »

תסמכו על-AI

דיסק און קי משודרג שמביא עולם שלם של תכנים חדשים ומרתקים ב-AI (אבל לא רק...) מאות שעות של תוכניות ילדים חינוכיות מושקעות בנפח 32GB (כן, גם קצת שקט להורים)

חידות באותיות 3

לפניכם חידות "ארץ צי", התשובות לכולן מתחילות באותה אות. נסו לפתור ולמצוא את האות המשותפת. בהצלחה!

עיר
אני עיר שקלט הנספאת בעבר הדין המזרחי, ושיכת לשבת בד

ארץ
שמי הוא בבושקה, שוו סבתא, אתם יודעים באיזו שפה?

רמז:
מתוך פרשת השבוע

חי
כנראה אתם מכירים אותי כדביבון, אני יש לי עוד שמו

דומם
אולי יש בינינו קצת דיסיון, אך הוא ססוגל לירות לטווח ארוך ממני, ולכן הוא גם ארוך יותר

צומח
אולי יש בינינו קצת דיסיון, אך הוא ססוגל לירות לטווח ארוך ממני, ולכן הוא גם ארוך יותר

דמות תנ"כית
אל אשר תלכי אלך, ובאשר תלכי אלך

אישיות תורנית
הוא היה אב בית דין ורבה הראשי של תוניס, ועל שמו נקראת הישיבה שהקים הרב ספליא סוזו

מקצוע
אני, הוא שכח פה את החליץ

מיהו בעל "יסוד ושורש העבודה"?

- א** רבי חיים יצחק ליפקין
- ב** רבי אברהם ארלנגר
- ג** רבי אלכסנדר זיסקינד מהוורודנא
- ד** רבי יוחנן לוריא

לשמו של מי לא התווספה אות?

- א** יעקב
- ב** שרה
- ג** יהושע
- ד** אברהם

על מי נאמר "בוד סוד שאינו מאבד טיפה"?

- א** רבי יוסי הכהן
- ב** רבי אליעזר בן הורקנוס
- ג** רבי אלעזר בן ערך
- ד** רבי יהושע בן חנניה

מי מכונה "אהליבה"?

- א** שומרון
- ב** יהודה
- ג** ארץ ישראל
- ד** ירושלים

איזה ספר בתנ"ך כתוב בחלקו בארמית?

- א** קהלת
- ב** דניאל
- ג** ויקרא
- ד** משלי

פתרון החידות מפרשת מטות-מסעי:

- א. שופט משופטי ישראל**
- ד. רחב**
- א. סדר מועד**
- ד. כל התשובות נכונות**
- ב. בספר הושע**

פתרונות יש לשלוח אל trivia@htv.co.il כולל כתובתכם ומספר הטל. בין הפותרים יוגרל מנני לשלושה חודשים לאתר "עולם הילדים" מבית הידיברות

הלכת שבת

בונה וסותר

מהן מלאכות בונה, סותר והמכה בפטיש?

ישנן כמה מלאכות שקשורות זו לזו, שאנו עשויים לפגוש בחיי היומיום שלנו: בונה, סותר ומכה בפטיש. אך כדי שנוכל להסביר על המקרים היומיומיים שבהם אנו נתקלים במלאכות האלה בשבת, נחזר בקצרה על המלאכות הללו ועל משמעותן. מן התורה, כל בניה בקרקע או בבית, אפילו קטנה מאד, או הוספה קטנה להתחלה של בניה - אסורה בשבת משום מלאכת בונה. לכן, למשל, אסור מן התורה לקטום חור בקיר בעזרת מלט או טיח, או למלא גומה בחצר בחול.

במלאכות בונה וסותר יש כלל: כל דבר שפשעושים אותו עוברים על אסור בונה - כאשר הורסים אותו, עוברים על אסור סותר. אם סותרים דבר כדי לבנות אותו לאחר מכן בצורה טובה יותר, עוברים בכך על אסור מהתורה, ואם סותרים אותו סתם כך כדי להרס - עוברים על אסור מדברי חכמים.

בנוסף, אסור מהתורה לחפור בור כדי להניח בו יסודות, או לקדח חור בקיר כדי להבריג בו ברג.

על כל המלאכות האלה נוספת גם מלאכת מכה בפטיש, שהיא הפעלה האחרונה שעושים כדי להשלים את המבנה - למשל, כאשר לאחר הבניה נשארות בקיר אבנים בולטות, ולכן מכים עליהן בפטיש כדי לישר את הקיר, או כאשר מכים בפטיש על כלי ממתכת כדי לישר את הבליטות שנוותרו בו. בין התולדות של מלאכת מכה בפטיש נמצא תקון של כלים מקלקלים, והוספה של שכלול בכלים שכבר מוכנים.

בעבר, כאשר היו בונים בית, חלק מסיים הבניה היה לפתח פתחים לחלונות. לכן אין ליצר בשבת חלון בקיר כדי שיפגסו דרכו אור ואויר - משום מלאכת מכה בפטיש. כל המלאכות האלה נשמעות כמו עבודות בניה רציניות, שרב הילדים לא מתעסקים איתן בכלל, ודאי לא בשבת. אבל בשבוע הבא, בעזרת ה', נלמד איך מהמלאכות האלה לומדים הרבה הלכות שנוגעות לכלן.

פתרון החידות באותיות מעלון פרשת מטות-מסעי:
האות ל - כנען, כפר סבא, כוכב ים, כרפס, כיפה, כודש, הרב יצחק כדורי, כודה.

פרקי הקומיקס המלאים נמצאים באותו עולם הילדים!

זכרי, אחותי. בט"ו באב בוטלו מחסומי הדרכים בדרך לירושלים. ירבעם בן נבט לא נתן לעלות למקדש בירושלים. הוא ציווה להקריב קורבנות רק לעבודה זרה, והעמיד מחסומים בדרך לירושלים. זה היה כך שנים, עד שברוך השם בט"ו באב בוטלו המחסומים, ועם ישראל עלו לירושלים!

ט"ו הוא יום שבו את מסוגלת לבטל את כל המחסומים בדרך ל"ירושלים" הפרטית שלך, בדרך ל"עוד ישמע בהרי יהודה" שלך, בעזרת השם. הדרך לירושלים זו התפילה שלך. את תמיד מתפללת לכיוון ירושלים, נכון? בט"ו באב את שוברת את כל המחסומים בתפילה שלך. זה יום שמלמד אותך כמה התפילה שלך שווה, כמה התפילה שלך חשובה ויקרה – וכמה היא פועלת. רק התפללי באמת, מקירות לבך. תזרקי את כל האלטרנטיבות – תאמיני, ותזכי!

ט"ו באב מסוגל מאוד לזיווג ובגלל שביקשתן כל כך, את הטור בשבוע הבא אקדיש לסגולות ונפלאות לזיווג, בע"ה.

מתוך דפי שירת הלב – לרפואת הילדה חגית בת שרהלה.

להזמנת אירועים עם הרבנית חגית שירה התקשרו
או שלחו וואטסאפ למספר 050-2715691

נשארו האחרונים שחפרו לעצמם קבר. הם יודעים שהלילה הזה כולם נכנסים, וכולם מתים. את מתארת לעצמך את תפילת הערבית באותו הלילה? איזה צעקות, איזה לב נשבר, כי הם יודעים שאין סיכוי! אין סיכוי להינצל, הם האחרונים! איזו תפילה זו הייתה, איזו תפילה אמיתית, ממש מהלב... וכשהקדוש ברוך הוא ראה את התפילה הזו, שיצאה מלב נשבר כל כך, הוא ביטל מעליהם את הגזרה, והם קמו בבוקר. הם קיבלו את החיים במתנה בכוח התפילה!

כאשר עם ישראל חטאו בחטא העגל, העניש אותם הקדוש ברוך הוא: "יום לשנה, יום לשנה תשא את עוונותיכם" (במדבר י"ד ל"ד). מאז, במשך ארבעים שנה, ליל תשעה באב היו כל הגברים מגיל עשרים שנה ומעלה חופרים לעצמם קבר, עומדים ליד הקבר, מתפללים והולכים לישון בתוכו. מי שקם – קם, ומי שלא – לא... זה היה נורא ואיום.

עכשיו, בואי רגע נדמיין את ליל תשעה באב הראשון במדבר. כל הגברים חופרים. כל אחד חופר קבר לעצמו, כל אחד עומד לידו... והם מתחילים להתפלל. דמייני את תפילת הערבית הזו. איזו תפילת ערבית זו... חטאנו לפניך, רחם עלינו, אבינו מלכנו, אנחנו הולכים למות! כל אחד עומד שם עם הפחד שלו... אבל לכל אחד בפנים היתה מין אמונה כזו: אולי זה לא יהיה אני... אולי זה יהיה השכן, הגיס, ההוא שגר שם... כל אחד מתפלל וחושש, אבל עמוק בלב יש לו המחשבה ש"לי זה לא יקרה, לא נראה לי. רק עשרים אלף הולכים למות, לי זה לא יקרה".

תארי לעצמך, בשנה הראשונה, בשנה השנייה, בשנה השלישית...

ויש כאלה שכל שנה עמדו והתפללו, נכנסו לקבר וקמו בבוקר... והם הגיעו לשנה האחרונה. ואז, אז הם

אפרת ברזל

שיחות מרכזת

אמרה היה, "כאן זה שוויץ", כנראה התכוונה שכאן זה לא בני ברק. מסתבר שהיא ניסתה להסביר שלא קנינו את הכרטיסים הנכונים. שהיא כועסת כי "כאן זה שוויץ", והכל מדויק בשעונים ובקניית כרטיסים, ואין בערך. כמה שלא ניסינו להסביר שעזרו לנו, ושכנאנו טעינו, ושלא ידענו, היא עוד יותר "כאן זה שוויץ", עלינו.

והיא הורידה אותנו מהאוטובוס וביקשה קנס גבוה, ועוד כל מיני. על כל תשלום היא שלחה לי חשבונית למייל. וואי, היא הייתה עצבנית ורצינית. בסופו של טקס הפדיחה הזו, כשהאוטובוס כבר נסע ונשארו כלולו על הפלטפורמה, ניגשתי אליה.

כבר כאילו נגמרה הסאגה, אבל ניגשתי אליה. נעמדתי מולה, הסתכלתי לה עמוק בעיניים, ואמרתי לה, באנגלית: "את יודעת? אנחנו מאיזראל. אם יום אחד תרצי לבוא לבקר בארץ היפה שלנו, תצרי איתי קשר. יש לנו בית מקסים בבני ברק, תישני אצלנו. אתן לך גם את המכונית שלי אם תצטרכי. יש לך את המייל שלי, תכתבי".

היא הסתכלה עלי שתי שניות בהלם מוחלט. משהו ברשע שלה, מול ההזמנה החמה והכנה שלי, עשה אפקט חזק. היא פרצה בבכי קורע לב, חיבקה אותי איזה 120 שניות חונקות, ולא עזבה. תוך כדי חיבוק היא מיררה לי בתוך הכתף. הוי, זה היה מחזה – שכל הטיול משם, לא הפסקנו לדבר על האירוע הזה.

שני אנשים שנראים רגילים לגמרי. מסתבר שהם פקחים, כרטיסנים שוויצרים. הם עברו אט אט בין כולם. בעלי הגיש להם את הכרטיסים שקנינו, ואז הכל התחיל. היא אמרה לבעלי, באנגלית מעורבבת עם גרמנית-איטלקית-צרפתית מקומית, משהו. התחיל דיון. "תני לנהל את זה", הוא זרק לי בעברית צחה. והוא התחיל לדבר איתה כמו תייר אמיתי. איש לא הבין את השני. היא טענה משהו על הכרטיסים, זעמה עלה, היא התעצבנה, הדבר היחיד שהבנתי שהיא

זה היה בדיוק עכשיו, אבל לפני שנה. לילה, בין הזמנים. נחתנו בציריך, נמל התעופה "קלוטן". את הלילה הראשון הזה תיכננו לישון במלון מקומי קטן בעיר, לקום בבוקר, בעלי ייסע עם הבנים למיניו, ואנחנו, הבנות, נתפלל כאן. כשהם יחזרו, נטייל כשעתיים, כי אין שם הרבה יותר מזה לעשות. נטייל הלון חזור על ה"בנהופ שטראסה", בעלי יראה לילדים את המלון שהוא היה נוסע אליו עם ההורים שלו כשהוא היה קטן, "מלון סנט גוטהרד". נצטלט, נטייל לאגם, נראה ברבורים, נגיד כמה מילים על מה הם חושבים להם, השוויצרים האלה, עם השקט הזה כאן, נציץ בלי לקנות כלום בחנות הנעלים "BALLY", נגיד שהן ממש איכותיות, נחזור למלון, ניקח את התיקים ונעלה על הרכבת המפורסמת "ברנינה", זו האדומה, שעליה כנראה נכתב השיר "בין הרים ובין סלעים טסה הרכבת".

ברנינה תיקח אותנו לדאבוס, למלון. ושם? שם יהיה נעים ומפנק. יצאנו מהשדה אל אופציית מונית או אוטובוסים. בעלי הציע מונית, ואני, עם הרצון להרגיש מקומית, אמרתי לו, "למה? בוא ניסע באוטובוס, חוויה". חיכינו בתחנה עם המזוודות. ביקשנו מאחד העובדים של השדה עזרה בקניית כרטיסים מהמכונה. הוא עזר, נסענו. נוסעים, נוסעים, כשלתפץ עולים על האוטובוס

סליחות מבוררות עם לימוד יומי והתעוררות פנימית

השנה, התפילה שלך תהיה אחרת!

לוח שנה שבועי עם אופטימיות ותקווה לכל השנה

ערכה נשית מבית הרבנית חגית שירה לשנה טובה יותר

פיתחת

לח שנה טובה יותר

משלוח חינם עד הבית

073.222.1250

הליקובקטר

איך מתגברים על
הליקובקטר פילורי
ומונעים את נזקיו

הליקובקטר פילורי הוא חיידק שמתיישב בקיבה, ונצמד לתאי האפיתל ברירית הקיבה. בשלב הראשון החיידק יוצר סביבה דלקתית, ודופן הקיבה נפגע עד להיווצרות כיבים.

הליקובקטר פילורי הוא חיידק נפוץ מאוד, אך לא אצל כולם מופיעים תסמינים. כאבים ברום הבטן הם תסמין מובהק לחיידק פעיל. כך גם צרבת, אי נוחות ונפירות. גם חסר של ויטמין B12, ברזל ואבץ יכולים להעיד על הימצאות החיידק.

הטיפול הקונבנציונלי נעשה על ידי שימוש בכמה סוגי אנטיביוטיקה עם סותר חומצה. יש צורך בטיפול משולב, מפני שהחיידק עמיד וקשה למיגור. אלא שהטיפול גורם להיחלשות אוכלוסיית החיידקים הידדיותיים, לפגיעה בקיבה ולבעיות ספיגה. **בטיפול הטבעי** הדגש הוא על מניעת הנזקים שהחיידק עלול לגרום, ועל חיזוק מערכת העיכול על ידי תזונה ואורח חיים שלא יאפשרו לחיידק לשגשג. בטיפול נתמקד באיזון רמת החומציות בקיבה וחיזוק מערכת העיכול בכלל.

מוצרי חלב מעלים חומציות בקיבה. מזון שומני מידי ומטונג, מזון חריף ומתובל – כל אלו יחמירו את התסמינים, ומומלץ להימנע מהם.

עלים ירוקים מכל סוג יאפשרו ניקוי, וירקות כתומים כמו בטטה, גזר ודלעת יחזקו חיסון. יש להקפיד לאכול מזון ביתי, לא משומר, לא מתועש, ללא מונוסודיום, וכמה שיותר פשוט וקל, כדי לא להחמיר את התסמינים. בעזרת צמחים נוגדי זיהום וממייצי חיסון, שאותם נשלב בטיפול הכולל, נשמיד את החיידק או לפחות נחליש אותו, על מנת למנוע נזק למערכות בגוף.

כמה דוגמאות לצמחים זמינים שיעזרו להתגבר על החיידק: **אלת המסטיק** – צמח בעל פעילות חיטוי הפוגע במבנה החלבוני של החיידק ומונע התפתחות כיבים; **קינמון** – בעל פעילות אנטימיקרוביאלית יעילה, מזרז החלמה במקרים של דלקת; **גרניום לימוני** – לגרניום תכונות אנטי דלקתיות. ניתן להיעזר בו גם בהשפעה מאזנת על מערכת העצבים, שיש לה חלק נכבד בשגשוג חיידקים; **קמומיל** – מרגיע את מערכת העצבים הנמצאת במערכת העיכול, מסייע להפחתת מתח ומקל על כאבי בטן; **עולש** – צמח המכיל סיבים תזונתיים, טוב לשיפור תהליכי עיכול, הורדת חומציות והקלה בבעיות מעיים; **אורגנו** – נוגד זיהום ופטריית; מיץ חמוציות ללא תוספת סוכר, מומלץ כחלק מהטיפול.

להזמנת חוץ בית בהשתתפות הנב' זוהרה שרביט (774 עלות),
חייגי 073-2221290

לוותר –
זה טוב
או לא?

כאשר המחשבה הקודמת
לפעולה איננה בהכרח
אמיתית וזכה, זה ישפיע
במידה זו או אחרת על
אופן הביצוע שלה, וכן על
ההרגשה שתבוא מיד אחריה

לוותר – זה טוב או לא?

אין עוררין על מידת הווייתור שכה נצרכת בכל מערכת יחסים. אולם השאלה שצריכה להישאל היא מאיזה מקום עלי לוותר.

לכל פעולה שאנו עושים קודמת מחשבה, בין אם אנו מודעים לה ובין אם לאו. כפי אמרת חז"ל: "**סוף מעשה – במחשבה תחילה**". המחשבה המניעה אותי למעשה משפיעה רבות על המעשה עצמו.

ויתור יכול להיעשות **מתוך גישה** מחשבתית בריאה וערכית, ויכול להיעשות גם **מתוך חולשה**. ברור לכל שכאשר אני מוותר מתוך עמדת חולשה, זהו ויתור שלא מגיע ממקום אמיתי, ויתור אשר לא באמת בחרתי בו אלא כפיתי על עצמי לבצעו, ומובן שזה משליך על כל מערכת היחסים שלי מול מושא הווייתור, ויוצר בי חוויה תת הכרתית הקושרת בין ויתור לתחושה של כפייה וריצוי, או לבין ויתור על העצמי שבי.

כאשר נפש האדם חסרה במידות המייצבות אותה, כגון הערכה עצמית, אהבה, הכרה בקיומי הייחודי הרי שמהר מאוד ייווצר דחף לא מודע למלא את החוסרים הללו מבחוץ ובאמצעות הסביבה.

על ידי היענות לבקשותיו של הזולת על ידי ויתור שלי למענו, אוכל לזכות באופן די מידי בהרגשת אהדה והערכה סביבתית. הפידבק מהתנהגות כזו שלי אל מול וביחס לזולת מגיע ברוב המקרים באופן די מידי. אולי לא תמיד במינון הנכון, אבל זה לא מונע מתת המודע שלי, שכבר יצר קשר בין ויתור לתחושת הערכה פנימית, להעביר לי מסר לעסוק שוב ושוב בווייתור אם אני חפץ להשיג את התחושות הללו עוד ועוד, ולהגדיל את המינון שלהן.

ברבות הזמן אני מגדיל את עוצמת הווייתור שלי לממדים שגם אני לא שיערתי, ומוצא עצמי מוותר על הגבולות שלי, על הערכים שלי או על הרצונות שלי, וזונח אותם לטובת האחר. התחושה של ויתור מהסוג הזה הופכת ונהיית מכבידה ומעיקה ככל שממדי הווייתור שלי הופכים מפלצתיים גם בעיני עצמי. אט אט אני חש שבעצם לוותר לאחר ממקום כזה, זה לוותר על עצמי.

נמצא שהמוותר מתוך חולשה עלול להגיע בטעות לתובנה **שנתינה לא מולידה אהבה**, אלא נהפוך הוא – היא מייצרת בי רגשות של שנאה, כעס, טינה ואפילו תחושה שהאחר מנצל אותי. כי **אני הוא שמוותר כל העת!** במקום הזה המסקנה הטבעית המתבקשת היא לא לתת, ובכך להסתכן בלאבד את מי ששמתיו

לאחראי על תחושות ההערכה והאהבה שלי כלפי עצמי. אכן, קונפליקט פנימי סבוכ ביותר.

חוסר הבנייה העצמית של המוותר מתוך חולשה ואי היכולת שלו לספק גב לעצמו מורגש ביתר שאת כשהוא מוצא עצמו במחלוקת או באי הסכמה עם הזולת. גם שם הוא ממחר לוותר על דעותיו ורצונותיו, מפני שברור לו שהאחר יתנגד לו. ומה בעצם גורם לו להיות בטוח כל כך בהתנגדות האחר? המוותר ממקום של חולשה חש באופן תת-הכרתי התנגדות פנימית בתוכו לדברי האחר. הוא הרי לא מוותר מתוך הסכמה עם דבריו של זולתו, אלא מתוך אילון, מתוך רצון פנימי לזכות בהערכת האחר. כך שבתוכו הוא חווה התנגדות פנימית לנאמרו, ואם הייתה לו אפשרות – היה בוחר באמת שלא להסכים, ואף לבטא את אי הסכמתו גם כלפי חוץ.

הוא חש שכפי שהוא מתנגד לדברי האחר בתוכו, סביר להניח שגם האחר יתנגד לדבריו ולא יהיה עתיד לקבלם ובמקום הזה הוא בוחר שלא להשמיע דברו אלא לוותר, כאמור, מתוך חולשה, מתוך רצון ליישר קו ולזכות בהערכה ובהאדה שכה ציפה להן.

ההנחה כי רצונותיו יתקלו בהתנגדות גורמת לו לשמור את דעותיו לעצמו. כתוצאה מכך הוא גם מונע מהאחר להיות מודע לדעתו ולהביאה גם במערך השיקולים.

כאשר האדם בנוי מבחינה נפשית, ויודע לספק לעצמו מתוך עצמו את כל אותן תחושות של הערכה, אהדה, ייחודיות וכו', הוא פועל למען האחר מתוך ראיית האחר ולא מתוך ראיית עצמו דרך האחר. הוא מוותר, מעניק משלו ומרבה בנתינה ללא שום רצון לקבל תמורתה, שכן הוא חש תחושת מלאות פנימית בתוכו.

המחשבה המקדימה לפעולות הווייתור צרופה וזכה. הוא שלם עם פעולת הווייתור, מה שמקל עליו לראות את האחר באור חיובי ולא כמנצל, שכן הוא אפשר לעצמו לבחור בפעולת הווייתור, ולא כפה אותה על עצמו, והוא מצליח ליהנות באופן מלא מהווייתור.

הוא קשוב לדבריו של הזולת, מצליח לבחון אותם בשיקול דעת וחש בתוכו שגם הזולת קשוב לו בעמקי לבו, מה שמאפשר לו לומר בביטחון ובקלות את דברו, ולא לוותר על קו מחשבתו.

כאשר אני מוותר מתוך המקום הזה אני זוכה לטעום את טעמה של **הנתינה המולידה אהבה**, שכן אני לא מנסה ליצור, באמצעות נתינה לאחר, את אהבתו כלפי – אלא את אהבתי כלפיו.

קורס ייחודי ומעמיק המקנה ידע הלכתי וכלים מעשיים לחידוש חיי הנישואין ולבניית בתים נאמנים בישראל
בהנחיית הרבנית שרה לוי

הפתיחה בחודש אלול הקרוב!
עכשיו 073-222-1300

קורס להכשרת מדריכות
כלה מגיע עד אליכן!

ירושלים
חיפה
פתח תקווה
נתיבות

שליחה של
קדושה

נותרו מקומות בודדים!

מהרו להילחם

ראשון - חמישי
כ"ג-כ"ז אב | 17-21/8

בהשתתפות:
הרב ינון קייסי
כלים מעשיים בחינוך וזוגיות
יוסי גמליאל
מומחה לנוער מתבגר

אנפול וליה
073.222.1202

הספד בין הזמנים

סמינר ייחודי בבטומי גיאורגיה בנושא שלום בית ונוער מתבגר

תפילה בקברו של המקובל הרב בן ציון חיים אפריםאשווילי צוק"ל

ביקור בביה"כ העתיק בגאורגיה

מלון 5 כוכבים וכשרות מהודרות

טיולים ואטרקציות

מגוון ספרי שלום בית וחינוך ילדים במחירים מיוחדים ל-48 שעות בלבד!

שלום בבית
הרב אליהו נקש

פרקי שלום
הרב אודי קוטנר

רעים אהובים
הרב מרדכי חזיה

הבית היהודי
הרב שמחה כהן

מארז ספרי הר"ג זמיר כהן במחיר מיוחד!

או חייגו אלינו: 073-222-1250

לעוד מגוון רחב של מוצרים חפשו ב-G

חידברות שופט

בט"ו באב מדברים זוגיות

מארז ספרי הר"ג זמיר כהן במחיר מיוחד!

להתגבר על הבגרות עם הרב אברהם לשם

סדנת חינוך להורים בנושא נוער מתמודד

מפגש בונס לאמהות עם הגב' פרי כהן

עו"ס יוסי בלוי

הרב יחיאל פליסקין

הרב מוטי זולברג

הרב אברהם לשם

ימי רביעי החל מ- 27.08.25 | ג' אלול

6 מפגשים 'בית הידברות' פתח תקווה

לפרטים והרשמה 073-222-1-300

כעסת? הרטת!

כלים פרקטיים • תובנות לחיים • ידע מחכים

הידברות מזמינה אתכם לסדנה נדירה בה תבינו בהיגיון בריא כמה פשוט לשלוט בכעסים וברגשות ואף להשתמש בהם לטוב!

בהדרכת הרב מרדכי חזיה, הרב אהרן מרגלית והרב חיים זאיד

הבטיחו את מקומכם 073-222-1-300

5 מפגשים • ימי חמישי • החל מד' אלול 28.8.25

בית הידברות - אריה שנקר 20 פ"ת • לנברים ולנשים בהפרדה מלאה

לעילוי נשמה: פרחת בת סולטנה • יעל בת זלפה • דבורה בת אסתר • הרב יחיאל יהודא זצ"ל בן הרב בצלאל ברוך פרידמן • אליס בת בידה • פונגנה בן טורי • עליזה בת שרה כהן • שילת לאה בת עליזה בן הרוש • רבי שמואל בן מניני • עזיה (עליזה) בת זוקה • נסים שלום בן מרים • יעקב צבילה בן שושנה ויחזקאל • בן ציון בן דבורה • רחל בת מסעודה • שאול בן גרציה • דודי דליה בת רחל • אליהו (אלה) בן רחל

בשורות טובות וכל הישועות: יהושוע בן נילי **לרפואה שלמה:** חנה מאירה בת סעדה

זיווג הגון בקלות: אסתר בת אריה דוד וסול **חזרה בתשובה וכל הישועות:** יסמין בת ורדה

העלון מוקדש

להקדשת העלון
חייגו 073-222-1388 שולחן 3